

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)  
z 10. januára 2005\*

Vo veci T-357/03

**Bruno Gollnisch**, bydliskom v Limoneste (Francúzsko),

**Marie-France Stirbois**, bydliskom vo Villeneuve-Loubete (Francúzsko),

**Carl Lang**, bydliskom v Boulogne-Billancourte (Francúzsko),

**Jean-Claude Martinez**, bydliskom v MontPELLIERI (Francúzsko),

**Philip Claeys**, bydliskom v Overijse (Belgicko),

**Koen Dillen**, bydliskom v Antverpách (Belgicko),

v zastúpení: W. de Saint Just, advokát,

žalobcovia,

\* Jazyk konania: francúzština.

proti

**Európskemu parlamentu**, v zastúpení: H. Krück a N. Lorenz, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanému,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia predsedníctva Európskeho parlamentu z 2. júla 2003, ktorým sa menia pravidlá o použití rozpočtovej položky 3701 všeobecného rozpočtu Európskej únie,

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora)

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij a I. Pelikánová,

tajomník: H. Jung,

vydal toto

## Uznesenie

### Právny a skutkový rámec

- 1 Štrnásťe vydanie Rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu, účinné od 1. mája 1999 (Ú. v. ES L 202, s. 1), bolo nahradené pätnástym vydaním Rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu, účinným od 1. februára 2003 (Ú. v. ES L 61, s. 1, ďalej len „rokovací poriadok“). Znenie článku 22 týchto dvoch vydaní rokovacieho poriadku je totožné.
- 2 V zmysle článku 22 ods. 2 rokovacieho poriadku predsedníctvo „rozhoduje o finančných, organizačných a administratívnych záležitostiach týkajúcich sa poslancov, vnútornej organizácie Parlamentu, jeho sekretariátu a orgánov“ [*neoficiálny preklad*].
- 3 Položka 3701 všeobecného rozpočtu Európskej únie je venovaná výdavkom sekretariátu, administratívnym prevádzkovým výdavkom, informačnej činnosti a výdavkom spojeným s politickými skupinami a nezávislými poslancami Parlamentu. Pre obdobie rozpočtového roku 2003 sú na túto položku určené finančné prostriedky vo výške 37 948 000 eur (Ú. v. ES L 54, s. 1, 201, 222).
- 4 Na základe článku 22 rokovacieho poriadku prijalo predsedníctvo Parlamentu pravidlá, ktoré upravujú použitie finančných prostriedkov rozpočtovej položky 3701 (ďalej len „pravidlá“).

- 5 Pravidlá boli predmetom postupu vedúceho k zmenám, ktorý sa začal v roku 2002 a pokračoval v roku 2003. Na svojom zasadnutí 8. apríla 2003 Konferencia predsedov Parlamentu rozhodla, že vydá súhlasné stanovisko k návrhom zmien pravidiel, že tieto pravidlá predloží predsedníctvu Parlamentu a že požiada predsedníctvo, aby ich pred ich konečným prijatím prerokovalo s výborom pre rozpočtovú kontrolu a s právnym servisom. Nótou z 21. mája 2003 požiadal generálny tajomník Parlamentu výbor pre rozpočtovú kontrolu a nótou z 22. mája 2003 právneho radcu Parlamentu, aby predsedníctvu Parlamentu predložili svoje stanoviská k návrhu zmien pravidiel. Nótou zo 16. júna 2003 predložil výbor pre rozpočtovú kontrolu predsedovi Parlamentu predbežné stanovisko. Právny servis predložil svoje stanovisko 25. júna 2003.
- 6 Rozhodnutie predsedníctva Parlamentu z 2. júla 2003 (ďalej len „napadnutý akt“) pravidiel mení, pričom „zmena Rokovacieho poriadku Parlamentu a ďalšie zmeny, ktoré budú potrebné po novom prerokovaní, tým nie sú dotknuté“ [*neoficiálny preklad*].
- 7 Po prijatí napadnutého aktu ustanovenie 1.1.1 časti 1 pravidiel znie: „Finančné prostriedky, ktoré sú k dispozícii podľa rozpočtovej položky 3701, sú určené na pokrytie... administratívnych a prevádzkových výdavkov politických skupín/sekretariátu nezávislých poslancov.“ [*neoficiálny preklad*] Predtým malo toto ustanovenie nasledujúce znenie:

„Finančné prostriedky uvedené v rozpočtovej položke 3701 sú určené na pokrytie... výdavkov sekretariátu a administratívnych a prevádzkových výdavkov politických skupín/nezávislých poslancov...“ [*neoficiálny preklad*]

- 8 Ustanovenie 1.3 časti 1 pravidiel, zmenené a doplnené napadnutým aktom, znie:

„1.3.1 ... V prípade pristúpenia nezávislého poslanca do politickej skupiny predloží administratíva správu o stave jeho výdavkov k dátumu jeho pristúpenia. Ak nezávislý poslanec finančné prostriedky nevyužije, budú prevedené v prospech dotknutej skupiny.

1.3.2 ... V prípade vzdania sa mandátu nezávislého poslanca uzavrie administratíva účty dotknutého poslanca, pričom prihliadne na predchádzajúce písomné záväzky.“  
[neoficiálny preklad]

- 9 Pred prijatím napadnutého aktu ukladalo ustanovenie 1.3 časti 1 pravidiel nezávislému poslancovi, ktorý pristupuje k politickej skupine, alebo ktorý sa vzdá mandátu, aby finančnému riaditeľovi predložil správu o stave svojich výdavkov a aby prípadne vrátil nepoužité finančné prostriedky. Stanovovalo tiež, že každý výdavok, ktorý nie je odôvodnený alebo je neoprávnený, musí odstupujúci nezávislý poslanec vrátiť.
- 10 Po prijatí napadnutého aktu sa už ustanovenie 1.4 časti 1 pravidiel na nezávislých poslancov nevzťahuje. Toto ustanovenie vo svojom zmenenom znení upravuje systém zodpovednosti na použitie finančných prostriedkov, určených iba politickým skupinám.

- 11 Napadnutým aktom sa do ustanovenia 1.5 časti 1 pravidiel dopĺňa odsek, ktorý znie:

„1.5.1 Pri akejkoľvek politickej činnosti alebo informácii financovanej z finančných prostriedkov uvedených v položke 3701 sa musí uviesť názov politickej skupiny alebo meno nezávislého poslanca/poslancov a logo EP.“ [*neoficiálny preklad*]

- 12 Ustanovenie 1.6.1 časti 1 pravidiel, zmenené a doplnené napadnutým aktom, stanovuje, že „politické skupiny môžu financovať európsku politickú stranu iba za [určitých podmienok]“ [*neoficiálny preklad*]. Predchádzajúca verzia tohto ustanovenia pred prijatím napadnutého aktu znela:

„Politické skupiny/nezavislí poslanci môžu financovať európsku politickú stranu iba za [určitých podmienok]“. [*neoficiálny preklad*]

- 13 Ustanovenie 1.6.2, zmenené a doplnené napadnutým aktom, znie:

„Politické skupiny/nezavislí poslanci, ktorí sú členmi externej organizácie, ju môžu finančne podporovať z položky 3701 prostredníctvom dotácií alebo príspevkov až do výšky 5 % svojich ročných príjmov z rozpočtovej položky 3701...“ [*neoficiálny preklad*]

14 Predtým toto ustanovenie znelo:

„Politické skupiny/nezavislí poslanci môžu finančne podporovať činnosť alebo externú organizáciu, ak sú jej členmi, prostredníctvom dotácií alebo príspevkov až do výšky 5 % svojich ročných finančných prostriedkov z rozpočtovej položky 3701.“  
[neoficiálny preklad]

15 Ustanovenie 1.7 časti 1 pravidiel, zmenené a doplnené napadnutým aktom, stanovuje, že „okrem zamestnancov zamestnaných v súlade so služobným poriadkom a podmienkami zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločností môžu politické skupiny zamestnať zamestnancov z prostriedkov z rozpočtovej položky 3701“ [neoficiálny preklad]. Predtým, ako bolo toto ustanovenie zmenené napadnutým aktom, poskytovalo rovnakú možnosť pre nezávislých poslancov.

16 Napadnutý akt mení podstatným spôsobom ustanovenia 2.1 až 2.7 časti 1 pravidiel, ktoré upravujú najmä pravidlá o vykonávaní ročného rozpočtu politických skupín, o nákupoch, inventarizácii, účtovníctve, finančnej kontrole a o výročnej správe o použití finančných prostriedkov. Z napadnutého aktu naproti tomu vyplýva, že sa tieto ustanovenia v znení zmien a doplnení už na nezávislých poslancov nevzťahujú.

17 Na nezávislých poslancov sa naopak vzťahuje právna úprava zakotvená v ustanovení 2.9, ktoré bolo do pravidiel doplnené napadnutým aktom. Toto ustanovenie s názvom „Osobitné ustanovenia pre nezávislých poslancov“ [neoficiálny preklad] znie:

„2.9.1 Výdavky nezávislých poslancov sa platia priamo dodávateľovi alebo ich administratíva nahradí v čo najkratšom čase, po predložení sprievodných dokladov

a dokumentácie požadovanej týmito pravidlami, po predchádzajúcom overení ich súladu s pravidlami. Administratíva overuje, či

- a) výdavky patria do rámca pravidiel a nevzťahujú sa na ne iné náhrady;
- b) boli dodržané ustanovenia pravidiel;
- c) bola uplatnená zásada riadneho finančného hospodárenia;
- d) sú výdavky doložené originálmi dokladov (alebo kópiou overenou dodávateľom alebo akýmkoľvek iným orgánom, ktorý má právomoc overovať súlad).

Na žiadosť môžu nezávislí poslanci dostať preddavok vo výške 10 % ročnej dotácie.

Pred koncom bežného rozpočtového roka pristúpi administratíva na základe dokumentov predložených poslancom..., a ktoré preukazujú výdavky, k vyúčtovaniu vyplatených preddavkov.

V rámci tohto vyúčtovania sa každý neodôvodnený výdavok alebo každý výdavok, ktorý nie je v súlade s ustanoveniami pravidiel, odmietne a zodpovedajúce finančné prostriedky budú do troch mesiacov... nahradené Európskemu parlamentu.



Rozpočtový rok sa začína 1. januára a končí 31. decembra.

V roku, v ktorom sa konajú voľby do Európskeho parlamentu, sa prvý rozpočtový rok začína 1. januára a končí 30. júna, druhý rozpočtový rok sa začína 1. júla a končí 31. decembra.

2.9.2 Finančné prostriedky nepoužité v priebehu rozpočtového roka sa môžu preniesť len do nasledujúceho rozpočtového roka do výšky 50 % ročných finančných prostriedkov prijatých z rozpočtu Európskeho parlamentu.

Každá čiastka presahujúca 50 % prepadá po účtovnej závierke v prospech rozpočtu Európskeho parlamentu.

2.9.3 Správu finančných prostriedkov nezávislých poslancov zabezpečuje administratíva Európskeho parlamentu podľa účtovného plánu priloženého v prílohe.

2.9.4 Každý preddavok, povolený v rámci [ustanovenia] 2.9.1 týchto pravidiel, bude uhradený na bankové účty, ktoré si nezávislí poslanci otvoria osobitne na tento účel.

2.9.5 Majetok, ktorý nezávislí poslanci nadobudnú zo svojich finančných prostriedkov z položky 3701, bude zapísaný do inventúrneho súpisu majetku Európskeho parlamentu. Do tohto súpisu sa musí zapísať majetok dlhodobej spotreby, ktorého použiteľnosť je viac ako jeden rok a ktorého nadobúdacia cena dosahuje alebo presahuje hranicu, stanovenú pre majetok Parlamentu. Tento majetok sa musí spravovať spôsobom určeným v prílohe.

2.9.6 Administratíva pripraví stav príjmov a výdavkov, súvahu podľa jednotlivých poslancov, ktorá potvrdzuje správnosť účtovníctva a jeho súlad s týmito pravidlami. Tieto doklady sa následne sprístupnia verejnosti prostredníctvom internetu.

2.9.7 Predseda Európskeho parlamentu odovzdá tieto doklady, ktoré mu musia byť doručené do 30. apríla nasledujúceho rozpočtového roka, predsedníctvu a výboru pre rozpočtovú kontrolu, ktoré ich v súlade so svojou právomocou v zmysle Rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu preskúmajú, a zároveň ich odovzdá Dvoru audítorov.

2.9.8 Keď sa predsedníctvo po prerokovaní podľa predchádzajúceho odseku a súhlase výboru pre rozpočtovú kontrolu domnieva, že finančné prostriedky neboli použité v súlade s týmito pravidlami, budú tieto finančné prostriedky vrátené Európskemu parlamentu do troch mesiacov od zistenia tejto nezrovnalosti.“  
[neoficiálny preklad]

- 18 Ustanovenie 2.8 časti 1 pravidiel, zmenené a doplnené napadnutým aktom, stanovuje, že skupiny a nezávislí poslanci každú otázku týkajúcu sa uplatňovania týchto pravidiel vzájomne prerokujú.
- 19 Napadnutým aktom sa mení tiež časť 2 pravidiel nazvaná „Účtovný plán“, a to najmä tie položky, ktoré sa vzťahujú na výdavky ekonomických účtov.
- 20 Z tohto dôvodu je vylúčené, aby nezávislí poslanci uvádzali výdavky na nábor zamestnancov a zastupovanie zamestnancov, ako aj s nimi súvisiace mzdy a výdavky ako výdavky na zamestnancov v rozpočtovej položke 3701 (časť 2 ods. 1.2 kapitola 1 body 2, 4 a 6).

- 21 To isté platí pre výdavky na nájom kancelárskych priestorov (časť 2 ods. 1.2 kapitola 2 bod 7), na účtovníctvo (časť 2 ods. 1.2 kapitola 4 bod 2) a na schôdze skupiny (časť 2 ods. 1.2 kapitola 5 bod 1).
- 22 Okrem toho sa napadnutým aktom mení časť 3 pravidiel, ktorá stanovuje smernice pre výklad rôznych ustanovení časti 1 pravidiel.
- 23 Napokon napadnutý akt dopĺňa pravidlá o prílohu. Táto príloha stanovuje systém inventárneho súpisu.
- 24 Nótou z 15. júla 2003, ktorú vydal generálny riaditeľ Generálneho riaditeľstva financií Parlamentu, boli žalobcovia informovaní o skutočnosti, že predsedníctvo prijalo zmeny pravidiel 2. júla 2003. Zmenené znenie pravidiel bolo priložené k tejto nóte.

## Konanie

- 25 Žalobcovia návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 23. októbra 2003 podali túto žalobu o neplatnosť.
- 26 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 27. októbra 2003 sa žalobcovia domáhali rozhodnutia v skrátrenom konaní podľa článku 76a Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Tento návrh bol rozhodnutím Súdu prvého stupňa z 18. februára 2004 zamietnutý.

- 27 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 11. novembra 2003 sa Parlament domáhal, aby sa zo spisu vyradilo stanovisko právneho servisu Parlamentu z 25. júna 2003, predložené žalobcami v prílohe návrhu.
- 28 Parlament bez toho, aby predložil vyjadrenie k žalobe, vzniesol podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 27. novembra 2003 námietku neprípustnosti na základe článku 114 ods. 1 rokovacieho poriadku. Žalobcovia podali k tejto námietke svoje pripomienky 6. februára 2004.
- 29 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa usúdil, že sa s vecou dostatočne oboznámil na základe spisového materiálu, a v súlade s článkom 114 ods. 3 rokovacieho poriadku rozhodol, že nie je potrebné otvoriť ústnu časť konania.

### **Návrhy účastníkov konania**

- 30 Parlament navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- nariadil, že stanovisko právneho servisu Parlamentu z 25. júna 2003 sa zo spisu vyraduje,
  - zamietol žalobu ako neprípustnú,
  - zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

31 Vo svojich pripomienkach k námietke neprípustnosti žalobcovia navrhli, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol návrh na vyradenie dokumentu, ktorý podal Parlament,
- zamietol námietku neprípustnosti,
- zrušil napadnutý akt,
- zaviazal Parlament na náhradu trov konania vo výške 10 000 eur.

### **O návrhu Parlamentu smerujúcem k vyradeniu stanoviska jeho právneho servisu zo spisu**

#### *Tvrdenia účastníkov konania*

32 Parlament žiada, aby sa zo spisu vyradilo stanovisko jeho právneho servisu o zmene pravidiel, ktoré bolo predložené ako príloha č. 5 k žalobe. Podčiarkuje, že toto stanovisko bolo určené iba predsedníctvu Parlamentu, ktorého zasadnutia sú neverejné. Preto je predmetné stanovisko dôverným dokumentom, pričom prístup k nemu je obmedzený iba na členov predsedníctva. Dodáva, že zverejnenie právnych stanovísk určených inštitúciám by mohlo mať negatívne následky na riadne fungovanie týchto inštitúcií a že zákonodarca Spoločenstva z tohto dôvodu výslovne v článku 4 ods. 2 druhej zarážke nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho

parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) vylúčil prístup verejnosti k týmto stanoviskám. Ďalej v podstate dodáva, že z judikatúry vyplýva, že k predloženiu takých dokumentov v rámci sporu pred sudcom Spoločenstva nemôže dôjsť bez toho, aby s týmto predložením súhlasila dotknutá inštitúcia alebo aby tak nariadil tento sudca (uznesenie Súdneho dvora z 23. októbra 2002, Rakúsko/Rada, C-445/00, Zb. s. I-9151, bod 12, a uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 3. marca 1998, Carlsen a i./Rada, T-610/97 R, Zb. s. II-485). V tejto veci však Parlament nedal súhlas k predloženiu dotknutého právneho stanoviska v rámci tohto sporu.

- 33 Žalobcovia predovšetkým tvrdia, že sporné stanovisko bolo elektronickou poštou sprístupnené všetkým členom výboru pre rozpočtovú kontrolu Parlamentu, medzi ktorými bol aj jeden zo žalobcov, a že bolo dostupné každému členovi Parlamentu, ktorý o to požiadal. V dôsledku toho je podľa nich dôverný charakter tohto dokumentu vylúčený. Dodávajú, že judikatúra, na ktorú sa odvoláva Parlament, nie je pre tento prípad relevantná, keďže sa týka predkladania právnych stanovísk pre Radu a Komisiu od tretích osôb, o čo v tomto prípade nejde. Ďalej zdôrazňujú, že právny servis voči sprístupneniu predmetného stanoviska poslancom, ktorí oň požiadali, nevzniesol žiadnu námietku. Napokon podľa žalobcov nemôže dodržiavanie „základných zásad verejnosti, transparentnosti, ochrany právnej istoty a stability práva Spoločenstva“ v prípade, akým je tento, brániť prístupu žalobcov, členov Parlamentu k stanoviskám právneho servisu tejto inštitúcie. Tieto stanoviská sa pojmovovo týkajú právnych otázok fungovania Parlamentu a v dôsledku toho sa týkajú jeho vlastných členov. Žalobcovia teda majú na prístup k predmetnému právnenému stanovisku právo a majú právo predložiť ho sudcovi Spoločenstva.

### *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

- 34 Ako Parlament správne tvrdí, bolo by v rozpore s verejným záujmom, ktorý ukladá, aby inštitúcie mohli využívať nezávislé stanoviská svojich právnych servisov, keby sa

pripustilo, aby v spore pred Súdom prvého stupňa takéto vnútorné dokumenty predkladali iné subjekty ako servisy, na žiadosť ktorých boli vyhotovené, bez toho, aby bolo ich predloženie povolené dotknutou inštitúciou alebo nariadené súdom (pozri najmä uznesenie Rakúsko/Rada, už citované v bode 32 vyššie, bod 12, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. novembra 2000, Ghignone a i./Rada, T-44/97, Zb. VS s. I-A-223 a II-1023, bod 48).

35 V tomto prípade je nepochybné, že sporné stanovisko bolo vyhotovené na žiadosť generálneho tajomníka Parlamentu na účet predsedníctva a že predsedníctvo predloženie tohto stanoviska nepovolilo.

36 Na druhej strane treba upresniť, že otázka, či členovia Parlamentu alebo niektorí z nich majú prístup k dotknutému stanovisku právneho servisu, nemá vplyv na posúdenie návrhu Parlamentu, ktorý sa podľa neho týka otázky, či sporné stanovisko môže byť medzi listinami v spise, ktoré berie sudca do úvahy pri posúdení žaloby.

37 V dôsledku toho treba návrhu Parlamentu na vyradenie stanoviska právneho servisu, ktoré je priložené ako príloha 5 k žalobe, vyhovieť.

## O prípustnosti

38 Parlament uplatňuje dve námietky neprípustnosti. Prvá sa týka údajného oneskoreného podania žaloby. Druhá sa týka nedostatku aktívnej legitímácie žalobcov. Súd prvého stupňa sa domnieva, že v tomto prípade treba najskôr preskúmať námietku neprípustnosti, ktorá sa zakladá na nedostatku aktívnej legitímácie žalobcov.

*Tvrdenia účastníkov konania*

- 39 Parlament predovšetkým tvrdí, že napadnutý akt sa žalobcov priamo netýka. Podľa jeho názoru majú povinnosti nezávislých poslancov po zmene pravidiel v dôsledku napadnutého aktu všeobecný a abstraktný charakter a musia byť predmetom „upresňujúceho aktu“, ktorý vydá administratíva.
- 40 Z judikatúry týkajúcej sa podmienky priameho dotknutia upravenej v článku 230 štvrtom odseku ES vyplýva, že sporné opatrenie Spoločenstva musí mať priamy vplyv na právne postavenie jednotlivca a nesmie adresátom tohto opatrenia, ktorí ho majú uplatňovať, ponechať právomoc voľnej úvahy, pričom toto uplatňovanie má čisto automatickú povahu a vyplýva priamo z právneho predpisu Spoločenstva bez ďalších sprostredkujúcich právnych predpisov (rozsudky Súdneho dvora z 13. mája 1971, *International Fruit Company a i./Komisia*, 41/70 až 44/70, Zb. s. 411, body 23 až 29; zo 6. marca 1979, *Simmenthal/Komisia*, 92/78, Zb. s. 777, body 25 a 26; z 26. apríla 1988, *Apesco/Komisia*, 207/86, Zb. s. 2151, bod 12; z 26. júna 1990, *Sofrimport/Komisia*, C-152/88, Zb. s. I-2477, bod 9, a z 5. mája 1998, *Dreyfus/Komisia*, C-386/96 P, Zb. s. I-2309, bod 43; uznesenia Súdu prvého stupňa z 10. septembra 2002, *Japan Tobacco a JT International/Parlament a Rada*, T-223/01, Zb. s. II-3259, bod 45, a zo 6. mája 2003, *DOW AgroSciences/Parlament a Rada*, T-45/02, Zb. s. II-1973, bod 35).
- 41 V tomto prípade má iba časť 1 pravidiel právne účinky. Napriek tomu sú ustanovenia tejto časti 1 v podstate všeobecné a abstraktné a vyžadujú ďalšie upresnenie prostredníctvom ďalšieho aktu. To sa týka ustanovenia 1.1, 1.3, 1.4, 1.5 a 2.8. Ustanovenia 1.6.1, 1.7, 2.1 až 2.7 sa vzťahujú iba na politické skupiny, a preto sa nemôžu dotýkať práv žalobcov.



- 42 Ustanovenie 1.6.2 upravuje rozsah podpory externých organizácií, ktorých členmi sú poslanci, a obmedzuje žalobcov pri správe finančných prostriedkov, ktoré získavajú z dôvodu položky 3701. Toto obmedzenie má však účinok len na overenie správnosti výdavkov nezávislého poslanca, ktoré je upravené v ustanovení 2.9.1. Ustanovenie 1.6.2 ako také nemá na nezávislých poslancov priamy účinok.
- 43 Na zabezpečenie úhrady faktúr nezávislých poslancov by bolo na vykonanie ustanovenia 2.9.1 potrebné prijať správny akt, a teda rozhodnutie administratívy prijaté na žiadosť o zaplatenie zo strany dodávateľa alebo na žiadosť o náhradu výdavkov nezávislého poslanca. V dôsledku toho by sa len vykonávací akt priamo týkal žalobcov.
- 44 Ustanovenie 2.9.2, ktoré upravuje možnosť presunu finančných prostriedkov, má tiež všeobecný a abstraktný charakter. Iba konkrétne rozhodnutie o prípadnom prevedení by sa priamo týkalo príslušného nezávislého poslanca.
- 45 Pokiaľ ide o ustanovenie 2.9.4, ktoré sa týka platenia súm z dôvodu položky 3701 na účet založený nezávislým poslancom na tento účel, ustanovenie 2.9.5, ktoré sa týka inventúrneho súpisu majetku nadobudnutého nezávislým poslancom z prostriedkov rozpočtovej položky 3701, ustanovenie 2.9.7, ktoré sa týka informovania predsedníctva a výboru pre rozpočtovú kontrolu zo strany predsedu Parlamentu, Parlament v podstate tvrdí, že vykonanie týchto ustanovení si vyžaduje ďalšie rozhodnutie administratívy, pričom sa iba toto rozhodnutie bude priamo týkať nezávislých poslancov.
- 46 Ustanovenia 2.9.3 a 2.9.6 poskytujú nezávislým poslancom práva týkajúce sa správy prostriedkov, ktoré sú im pridelené, a vyhotovenia následného zúčtovania. Tieto ustanovenia teda nepoškodzujú existujúce práva nezávislých poslancov. V každom prípade by uplatňovanie týchto ustanovení podliehalo ďalším správnym aktom, čiže

aktom správy pridelených prostriedkov a vyhotovení zúčtovania. Iba takéto akty by sa priamo týkali nezávislých poslancov.

- 47 Napokon ustanovenie 2.9.8, ktoré upravuje povinnosť nahradiť sumy, ktoré neboli použité v súlade s daným účelom, sa netýka priamo žalobcov, pretože uplatňovanie tohto ustanovenia je podmienené prijatím rozhodnutia predsedníctva, ktorým sa vysloví nesprávnosť, a rozhodnutia, ktorým Parlament skutočne náhradu vyžaduje.
- 48 V dôsledku toho sa tvrdenie, podľa ktorého sa napadnutý akt žalobcov priamo týka, pričom stanovuje nové rozpočtové a účtovné povinnosti, má podľa vyjadrenia Parlamentu zamietnuť.
- 49 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, podľa ktorého napadnutý akt zbavuje žalobcov práva financovať politickú stranu (ustanovenie 1.6.1), práva uzatvárať pracovné zmluvy (ustanovenie 1.7.1) a práva financovať nájomné za kancelárske priestory (časť 2) z finančných prostriedkov položky 3701, Parlament sa domnieva, že aj keď sa môže odňatie týchto práv prípadne týkať priamo žalobcov, v žiadnom prípade sa ich netýka osobne.
- 50 Parlament ďalej tvrdí, že podľa ustálenej judikatúry sa môže všeobecne záväzný právny akt, akým je nariadenie, osobne týkať fyzických alebo právnických osôb, iba ak má pre ne účinky z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre ne charakteristické, alebo skutkových okolností, ktoré ich odlišujú od všetkých ostatných osôb, a tým ich individualizujú obdobným spôsobom ako subjekt, ktorému je rozhodnutie určené (rozsudky Súdneho dvora z 22. novembra 2001, *Antillean Rice Mills/Rada*, C-451/98, Zb. s. I-8949, bod 49; z 25. júla 2002, *Unión de Pequeños Agricultores/*

Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 36; z 10. decembra 2002, Komisia/Camar a Tico, C-312/00 P, Zb. s. I-11355, bod 73; rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. septembra 2003, ARD/Komisia, T-158/00, Zb. s. II-3825, bod 62).

- 51 Dodáva, že osoba nie je aktom osobne dotknutá, ak ju tento akt nezasahuje, pretože je súčasťou — aj keď len úzkej — skupiny, ktorej zloženie, hoci môže byť ľahko určené, nie je v okamihu prijatia tohto aktu pevne stanovené. V tejto súvislosti sa domnieva, že ako uviedol generálny advokát Jacobs vo svojich návrhoch z 20. novembra 2003 k rozsudku z 30. marca 2004, Rothley a i./Parlament (C-167/02 P, Zb. s. I-3149, bod 42), hoci je zloženie Parlamentu definované súborom presných pravidiel a postupov a mení sa v závislosti od týchto ustanovení, napriek tomu sa nepovažuje za pevné.
- 52 Ako uvádza Parlament, politické skupiny a nezávislí poslanci, na ktorých sa vzťahujú pravidlá, môžu byť samozrejme medzi aktuálnymi členmi Parlamentu identifikovaní. Napriek tomu sa pravidlá vzťahujú na neurčitý a neurčiteľný počet politických skupín a nezávislých poslancov. Pravidlá sa vzťahujú predovšetkým na každú politickú skupinu vytvorenú v rámci Parlamentu a na každého poslanca, ktorý nepatrí do žiadnej politickej skupiny alebo ktorý opustí skupinu a nezaradí sa do inej skupiny. Tieto pravidlá sa ďalej vzťahujú nielen na všetky politické skupiny a aktuálnych nezávislých poslancov, ale aj na tých, ktorí budú existovať v budúcnosti.
- 53 Ďalej tvrdí, že možnosť s väčšou či menšou presnosťou určiť počet alebo aj samotnú totožnosť subjektov práva, na ktoré sa opatrenie uplatňuje, vôbec neznamená, že by tieto subjekty museli byť považované za osobne dotknuté týmto opatrením, pokiaľ je nesporné, že sa toto uplatňovanie uskutočňuje na základe objektívnych právnych alebo skutkových okolností, definovaných sporným aktom (rozsudky Komisia/Camar a Tico, už citovaný v bode 50 vyššie, bod 74, a Antillean Rice Mills/Rada, už citovaný v bode 50 vyššie, bod 52).

- 54 V dôsledku toho sa žalobcovia neodlišujú od súčasných alebo budúcich poslancov alebo politických skupín, na ktorých sa tieto pravidlá vzťahujú. Napadnutý akt sa ich teda osobne netýka.
- 55 Žalobcovia v prvom rade tvrdia, že hoci napadnutý akt patrí do vnútornej oblasti pôsobnosti Parlamentu, možno proti nemu namietajú, pretože má právne účinky voči žalobcom, ktorí sa ako držitelia mandátu zastupujú ľud štátov spojených v Spoločenstve musia, pokiaľ ide o akt Parlamentu, ktorý má právne účinky vzhľadom na podmienky výkonu tohto mandátu, považovať za tretie osoby v zmysle článku 230 prvého odseku ES (rozsudok Súdu prvého stupňa z 2. októbra 2001, *Martinez a i./Parlament*, T-222/99, T-327/99 a T-329/99, Zb. s. II-2823, bod 61).
- 56 Ďalej tvrdia, že sa ich napadnutý akt priamo a osobne týka.
- 57 V tejto súvislosti v prvom rade tvrdia, že napadnutý akt má priame právne účinky na nezávislých poslancov, keďže im už nedovoľuje používať finančné prostriedky rozpočtovej položky 3701 na financovanie európskej politickej strany (ustanovenie 1.6.1), zamestnancov (ustanovenie 1.7.1), výdavkov na účtovníctvo (časť 2, 1.2, kapitola 4) a na zasadnutia skupiny (časť 2, 1.2, kapitola 5). Na druhej strane im už napadnutý akt nedovoľuje otvoriť si bankový účet na použitie finančných prostriedkov položky 3701 (ustanovenie 2.5.4).
- 58 Podľa ich názoru majú akty na vykonanie a konkretizáciu napadnutého aktu na rozdiel od tvrdenia Parlamentu čisto automatický charakter bez toho, aby autorom týchto vykonávacích aktov ponechali akúkoľvek právomoc voľnej úvahy.

- 59 V druhom rade v podstate tvrdia, že sa ich napadnutý akt osobne týka z dôvodu ich postavenia nezávislých poslancov, keďže im a iba im tento akt ukladá nové povinnosti, tak pokiaľ ide o rozpočet, ako aj pokiaľ ide o účtovníctvo, a odníma im určité práva, čo ešte navyše zdôrazňuje diskrimináciu nezávislých poslancov oproti poslancom, ktorí patria do politickej skupiny.

*Posúdenie Súdom prvého stupňa*

- 60 V zmysle článku 230 štvrtého odseku ES každá fyzická alebo právnická osoba môže podať žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu, ktoré je jej určené, alebo proti rozhodnutiu, ktoré sa jej priamo a osobne týka, hoci je vydané formou nariadenia alebo rozhodnutia určeného inej osobe.
- 61 Keďže nie je sporné, že žalobcovia nie sú adresátmi napadnutého aktu, je potrebné preskúmať, či sa ich tento akt priamo a osobne týka.
- 62 V súvislosti s tvrdením žalobcov, že v prípade rozhodnutia Parlamentu, ktoré presahuje rámec vnútornej organizácie tejto inštitúcie a má priame účinky na jeho členov, sú títo členovia aktívne legitimovaní bez toho, aby bolo potrebné zisťovať, či sa ich sporný akt osobne týka, stačí uviesť, že Súdny dvor túto tézu výslovne odmietol. V tejto súvislosti pripomína, že zo znenia samotného článku 230 štvrtého odseku ES, ako aj z ustálenej judikatúry vyplýva, že fyzická alebo právnická osoba je oprávnená podať žalobu o neplatnosť aktu, ktorý nie je rozhodnutím, ktoré by jej

bolo určené, iba vtedy, ak sa jej tento akt týka nielen priamo, ale aj osobne tak, že výklad tohto ustanovenia nemôže viesť k vylúčeniu tejto druhej podmienky, ktorá je výslovne stanovená v Zmluve, bez toho, aby došlo k prekročeniu právomocí, ktoré Zmluva priznáva súdom Spoločenstva (pozri najmä rozsudok Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v bode 50 vyššie, bod 44).

- 63 Preto treba preskúmať, či sa sporný akt žalobcov osobne týka. V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že subjekty, ktorým akt nie je určený, môžu tvrdiť, že sa ich osobne týka, iba ak sa ich tento akt týka z dôvodu určitých osobných vlastností alebo skutkových okolností, ktoré ich odlišujú od všetkých ostatných osôb, a tým ich individualizujú obdobným spôsobom ako subjekt, ktorému je akt určený (rozsudky Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223, a Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v bode 50 vyššie, bod 36).
- 64 V tomto prípade sa žalobcovia dovolávajú toho, že ich postavenie nezávislých poslancov ich diskriminuje oproti poslancom, ktorí patria do politickej skupiny.
- 65 Pokiaľ ide o postavenie nezávislých poslancov, je nevyhnutné uviesť, že to nie je takým prvkom, ktorý by individualizoval žalobcov obdobným spôsobom, akým by bol individualizovaný subjekt, ktorému je akt určený.
- 66 Treba totiž zdôrazniť, že napadnutý akt mení podmienky použitia finančných prostriedkov rozpočtovej položky 3071 politickými skupinami, ako to vyplýva najmä zo skutočností uvedených v bode 16 vyššie, a nezávislými poslancami, ako to vyplýva najmä zo skutočností uvedených v bodoch 12, 15 a 17 vyššie. Tento akt sa vzťahuje na politické skupiny a na nezávislých poslancov všeobecným spôsobom a do

budúcnosti. Týka sa teda tak budúcich politických skupín a nezávislých poslancov, ako aj tých, ktorí tvoria súčasť Parlamentu v okamihu jeho prijatia, takže sa netýka osobne žiadneho z nich (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdneho dvora z 23. novembra 1995, *Asocarne/Rada*, C-10/95 P, Zb. s. I-4149, bod 30).

- 67 Ani údajná diskriminácia voči žalobcom v postavení nezávislých poslancov oproti poslancom patriacim k politickej skupine nemôže preukázať, že sa napadnutý akt žalobcov osobne týka.
- 68 Predovšetkým skutočnosť, že žalobcovia patria k jednej z dvoch kategórií osôb, na ktoré sa vzťahuje napadnutý akt, nestačí na to, aby ich individualizovala, keďže každá z týchto dvoch kategórií — politické skupiny a nezávislí poslanci — je napadnutým aktom definovaná všeobecným a abstraktným spôsobom.
- 69 Skutkový stav tohto prípadu sa odlišuje od skutkového stavu v prípade rozsudku Súdneho dvora z 23. apríla 1986, *Les Verts/Parlament* (294/83, Zb. s. 1339, bod 36). Táto vec sa totiž týkala nerovnomerného rozdelenia verejných prostriedkov určených na informačnú kampaň o politických zoskupeniach, ktoré sa mali zúčastniť volieb do Parlamentu v roku 1984. Napadnuté rozhodnutia o rozpočte sa týkali všetkých politických zoskupení, hoci zaobchádzanie, ktoré sa ich týkalo, sa menilo podľa toho, či boli zvolení do Zhromaždenia v roku 1979, alebo nie. Zastúpené zoskupenia sa zúčastňovali na prijímaní rozhodnutí týkajúcich sa zaobchádzania s ich vlastným zoskupením a zároveň aj zaobchádzania, ktoré bolo dohodnuté pre konkurenčné zoskupenia. Na otázku, či sa napadnuté rozhodnutia osobne týkali politického zoskupenia, ktoré nie je zastúpené, ale mohlo by predstaviť kandidátov vo voľbách v roku 1984, odpovedal Súdny dvor kladne. Súdny dvor sa domnieval, že názor, podľa ktorého by sa napadnutý akt osobne týkal iba

zastúpených zoskupení, by mohol vytvoriť nepomer v oblasti súdnej ochrany, pretože nezastúpené zoskupenia by v čase pred voľbami nemohli namietat' proti rozdeleniu rozpočtových prostriedkov určených na volebnú kampaň.

70 V tomto prípade v rámci procesných otázok neexistuje žiadny nepomer tohto druhu medzi postavením žalobcov ako nezávislých poslancov a postavením poslancov, ktorí sú členmi politických skupín, keďže, ako bolo uvedené v bode 66 vyššie, napadnutý akt sa osobne nedotýka ani nezávislých poslancov, ani politických skupín.

71 Z toho, čo bolo doposiaľ uvedené, vyplýva, že napadnutý akt sa žalobcov netýka osobne v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES, a preto sa musí žaloba zamietnuť ako neprípustná bez toho, aby bolo potrebné zaoberať sa otázkou, či sa napadnutý akt týka žalobcov priamo v zmysle tohto ustanovenia, a otázkou, či bola táto žaloba podaná v zmysle podmienok stanovených v článku 230 piatom odseku ES.

## O trovách

72 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania v súlade s návrhom Parlamentu.



Z týchto dôvodov

**SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)**

nariadil:

- 1. Stanovisko právneho servisu Parlamentu predložené žalobcami v prílohe 5 návrhu sa vyraduje zo spisu.**
- 2. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.**
- 3. Žalobcovia znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania Parlamentu.**

V Luxemburgu 10. januára 2005

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

J. Pirrung